

som jeg før har berørt. Den, der køber fast Ejendom, har jo en vis Kapital med sig, og det er en Garanti for, at han for Fremtiden kan ernære sig selv.

Og saa er der det Spørgsmaal, om Alderdomshjælp skal udredes til disse naturaliserede Folk under selv samme Vilkaar som til vore egne. Jeg nægter ikke, at saa meget Egoist er jeg, at jeg alligevel foretrækker Landets egne Børn for alle disse Udlændinge, som af forskellige Grunde kommer herind, og jeg kunde derfor godt tænke mig, at vi i Loven om Alderdomsunderstøttelse kunde sige: Ja, vore Arbejdere faar det, naar de er 60 Aar; fremmede Arbejdere, som er naturaliserede, maa vente noget længere. Hvor længe, skal jeg ikke kunne sige, men det er jo af den Slags Spørgsmaal, der kan overvejes. Men at der var en Forskel der, vilde, forekommer det mig, være ret naturligt.

Endelig skal jeg berøre Spørgsmaalet om Værnepligten. Der er adskillige og har tidligere været endnu flere, som er kommet her ind i en ret tidlig Alder fra Sverige — særlig var det Tilfældet paa Bornholm — og er blevet her, indtil de naaede en saa høj Alder, at de ikke ventede nogen Indkaldelse, og derfor ganske er sluppet for Værnepligt. Jeg mener, det er Uret — jeg havde nær sagt mod alle dem, som skal opfylde deres Værnepligt — at nogle kan frigøre sig paa den Maade. Derfor burde dette Forhold kontrolleres skarpere end før. Herom er Udvalget ogsaa enig.

Til Slut skal jeg omtale Bebudelsen af et Forslag til en ny Lov om Indfødsret. Hele Udvalget er enig om, at Ordlyden af Grundlovens § 51 ikke paa nogen Maade er til Hinder for, at vi kan udstede en særskilt almindelig eller generel Lov, som det kaldes. Fra den Side er der sikkerligt intet i Vejen. Men naar vi skal til at udarbejde en saadan Lov, forekommer det mig, at vi maatte træffe Overenskomst med vore Nabolande, særlig Norge og Sverige. Det er vist bekendt nok, at man baade i Norge og Sverige interesserer sig stærkt for den saakaldte Folkeforsikring. Jeg ved ikke bedre, end at man i Sverige allerede er begyndt med den, men maaske den ærede Indenrigsminister har faaet Oplysninger derom. Dersom man tænker sig Folkeforsikringen gennemført paa een Gang i alle de tre nordiske Lande, vilde man komme ud over den Ulempe, der nu er ved, at nogle Borgere faar Lyst til at flytte fra det ene Land til det andet, og Folkeforsikringen vilde skaffe dem omtrent de samme Vilkaar, hvor de end kommer til at bo. Jeg nævner dette

som en af de Ting, der maatte drøftes med vore Nabolande og blive Genstand for Overenskomst med disse — der kan være flere andre Ting. Men Tidspunktet er neppe heldigt til, at indlede internationale Forhandlinger af den Art. Derfor har Udvalget til Slutning udtalt, at for Tiden turde man ikke vente, at saadanne Forhandlinger kunde blive optaget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de af Indenrigsministeren foreslaaede Ændringer.

Lewinsky: Jeg ønsker ogsaa at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, da jeg ikke er enig med Udvalgets Flertal i de Betragtninger, den ærede Ordfører nu har fremsat. Jeg kan ikke dele de Betæneligheder, som fremsættes i Betænkningen. For det første ikke fra et nationalt Standpunkt. Det forekommer ikke mig, at Antallet af Udlændinge, der erholder Indfødsret her, i og for sig kan være saa afskrækkende, i Særdeleshed naar man tager Hensyn til de Regler, der gælder for Indfødsrets Erhvervelse her i Landet. Det lange Ophold, som forlanges, 12 à 15 Aar, vil bevirke, at de vedkommende er vokset fast her, føler sig som hjemme her i Landet og vil være fremmede overfor deres eget Land. Betænelighederne forekommer mig at være endnu mindre, netop naar man ser hen til, hvorfra denne Indvandring til vort Land kommer, nemlig fra Lande, hvis Befolkning staaar det danske Folk saa nær som den svenske. I det Tidsrum af 10 Aar, for hvilket der foreligger Opgørelse, viser det sig, at $\frac{3}{5}$ af samtlige vedkommende Udlændinge stammer fra Sverige, det vil sige, fra et os saa nær beslægtet Folk som det svenske. Man kan vistnok sige, at de meget hurtigt gaar op i den danske Nation, og at den næste Generation absolut er dansk. Rent nationalt set mener jeg derfor ikke, der kan være Betæneligheder ved at faa en stærk Tilvækst udefra.

Naar jeg ser paa den anden Side af Sagen, som ogsaa er fremdraget af den ærede Ordfører, nemlig de økonomiske Byrder, som skulde lægges paa Landet her ved den stærke Indvandring og Optagelse af Udlændinge, der erholdt Indfødsret, saa vil jeg først pege hen paa, at vi i Virkeligheden ogsaa vinder noget her i Landet. Vi maa huske paa, at disse Udlændinge kommer herind, om jeg saa maa sige, som et færdigt Produkt, parat til straks at tage fat paa Arbejdet. De fleste af dem er arbejdskraftige Folk, deres Skoleuddannelse og hele Opvækst har det fremmede Land i